

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (Λουκ. ιε΄ 11-32)
28 Φεβρουαρίου 2016

Ο Κύριος με την παραβολή του ασώτου υιού δεν θέλει νά μας περιγράψει τη ζωή της ασωτίας, αφού η αναφορά της γίνεται με δύο μόνο λέξεις «ζων ασώτως», αλλά τις συνέπειες που δημιούργησε στο νεότερο υιό η απομάκρυνσή του από το πατρικό σπίτι και την υπερβολική αγάπη που έδειξε ο πατέρας στον επιστρέψαντα υιό. Έτσι ερμήνευσαν οι θεοφόροι και πνευματοφόροι Πατέρες τη σημερινή περικοπή, σε αντίθεση με άλλους σημερινούς, που την ερμηνεύουν λογοτεχνικά ή ηθικολογικά.

Ας δούμε μόνο μια Πατερική ερμηνεία, που θα μας βοηθήσει να μπούμε στο βαθύ νόημα της παραβολής και να βοηθήσουμε αποτελεσματικά τον εαυτό μας.

Κατά τόν Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο άσωτος υιός ήταν ό Αδάμ και οι απόγονοί του, αφού απομακρύνθηκαν από τον Θεό, έβγαλαν από πάνω τους με την αμαρτία τον θεϊκό χιτώνα της αφθαρσίας και φόρεσαν τόν δερμάτινο χιτώνα της φθοράς και του θανάτου. « **Απελάκτησε ό ηγαπημένος**» τη θεία δωρεά της δυνατότητας της θέωσης και προτίμησε την άσωτη ζωή. Ξέρουμε πως όλη η ζωή μακριά από το Θεό είναι άσωτη και νεκρή. Ήλθε όμως ο Κύριος Ιησούς και με την ενανθρώπιση Του έδωσε στον άνθρωπο την δυνατότητα να επιστρέψει στο σπίτι του Πατέρα, δηλαδή στον Παράδεισο. Ο Πατέρας γεμάτος αγάπη άνοιξε τήν αγκαλιά του και του δίνει τον ασπασμό της ειρήνης. Τόν μπάζει έπειτα στό σπίτι, δηλαδή στην αγία Ορθόδοξη Εκκλησία. Του δίνει τό δακτυλίδι της υιοθεσίας. Του φορεί μέ τό άγιο Βάπτισμα τήν «**στολήν τήν πρώτην**» του Αγίου Πνεύματος, που καταρτίζεται μέ πνευματική φωτιά και έτσι το σώμα αποκτά τήν αφθαρσία. Θυσιάζει με τη Θεία Ευχαριστία τόν «**μόσχο τόν σιτευτό**», του προσφέρει δηλαδή τό Σώμα και τό Αίμα του «**αμνού του Θεού, του αίροντος τήν αμαρτία του κόσμου**». Ζώντας μέσα στην Αγία Εκκλησία ο άνθρωπος, πανηγυρίζει και χαίρεται, γιατί σ΄ αυτήν «**κοινή των επουρανίων και των επιγείων συγκροτείται πανήγυρις, μία ευχαριστία, έν αγαλλίαμα, μία ευφρόσυνος χοροστασία**». Μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία «**τό τερπνόν και μακάριον ενηχεί μέλος, το αγγελικόν άσμα**».

Αυτό σημαίνει πως μέσα στην Εκκλησία ζούμε την ωραιότητα της ύπαρξής μας και αποκτάμε την φυσική ζωή. Διότι, φυσική ζωή είναι η κοινωνία με τον Θεό, ενώ η αποστασία από Αυτόν μας οδηγεί σε αφύσικη κατάσταση. Η φθορά, ο θάνατος, η νέκρωση, η ασωτία είναι αποτελέσματα της αμαρτίας που μας απομακρύνει από τον Θεό, ενώ η αφθαρσία, η αθανασία, η ζωή είναι αποτελέσματα μετανοίας που μας συνδέει με Αυτόν.

Γι' αυτό ας μοιάσουμε με τον άσωτο υιό, που όπως λέγει ο Ιερός Χρυσόστομος, δεν ήταν άσωτος μόνον στην αμαρτία, αλλά άσωτος και στα αγαθά έργα της μετανοίας, για να αποκαταστήσουμε την υπόστασή μας στην πρώτη ομορφιά με την οποία την στόλισε ο Δημιουργός.

Αρχιμανδρίτης Νεκτάρ